

महाग

जातः १०। इति हेमचन्द्रः । ३। १६६॥
 महाकुलः ११ कौलेयः १२ कोलेयकः १३ ।
 इत्यमरटीका । कुलः १४ सावुजः १५ कुल-
 अङ्गः १६। इति ग्रन्थरत्नावली । (यथा, द्वितीय-
 चंहितायाम् । १७। ४।
 “मे द्विविनाशो भेदः सद्वर्त्त महाकुला-
 नाच ॥”
 क्लौ, उत्तमं कुलम् । यथा, राजतरङ्गिण्याम् ।
 ३। ६१।
 “इयोराजोकितं चित्रं जस्तेकसिन् महा-
 कुले ॥”
 महाकुलीनः ३, (महाकुलस्य अपवाम् । महा-
 कुल + “महाकुलान्तर्मालौ” ।) ४। १। १४१ ।
 इति पचे खः ।) महाकुलः । यथा,—
 “महाकुलीन ऐक्षुके वंशे दाशरथिमंम ।
 पितुः प्रियद्वारो भर्ता चेमकारस्तपस्तिनाम् ॥”
 इति भृषिः । ५। ७० शोकः ॥
 (निया टाप् । यथा, रामायणे । २। २८। ३ ।
 “वौते ! महाकुलीनसि धर्मं च निरता
 सदा ॥”)
 महाकुलः, क्लौ, (महाकुल सदृशते ।) द्वितीय-
 कुडरोगः । ततु सप्तविंश्य यथा,—
 “पूर्वनिकं तथा सिद्धं ततः काकणकं तथा ।
 पुडरोक्तर्विक्षिके तु महाकुलानि वप्त च ।
 पूर्वनिकं कपालौद्वरमण्डलाखाम् । सिद्ध-
 घट्टोकारान्तो गंगुसक्लिङ्गः । वतु कथं
 सिद्धस्य महाकुलेषु गणना सुश्रुतेन चुह-
 कुठेषुत्तलात् । उथते । त्वद्मात्रगता सिद्ध-
 पुरिका सुश्रुतेन च चुहकुठेषुका धातुषु प्रवि-
 दन्तु विद्धं महाकुलमेव । एवंविधस्य सिद्धस्य
 चरकेण महाकुलेषु दग्धेतत्वात् । एवं
 महाकुलवत् शैवसुत्तरोत्तरधात्रवगाहनात्
 उत्तरवदेव वन्धुत्वात् चिकित्सावाहन्याच ।”
 इति भावप्रकाशः ॥ (एवं चिकित्सा चुहकुल-
 श्वर्द्देवद्वया ॥)
 महाकुणः, पुं, (महाकुणी कूपचेति ।) द्वितीयः ।
 तत्पर्यायः । अरवदः २ । इति जटाधरः ॥
 महाकूलः, पुं, (महाकुलस्य ।) महाकुलः ।
 सत्तुकूलः । इति हिरुकपोवः ।
 महाकोश्कला, क्लौ, (महान् कोशः । फले
 यस्याः ।) देवदाली लता । इति राजनिर्वाहणः ॥
 महाकोशातकी, क्लौ, (महती चाचौ कोशा-
 तकी चेति ।) दहसितोषा । इति राज-
 निर्वाहणः ॥ (यस्या: पर्यायो यथा,—
 “महाकोशातकी प्रोक्ता हस्तिषोषा महा-
 कुला ।
 धामार्गवो धोषकस्य हस्तिषोषा च स्फुतः ॥”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्ववर्णे प्रथमे भागे ॥)
 महागदः, पुं, (महाकुणी गदचेति ।) ज्वरः ।
 इति राजनिर्वाहणः ॥ (महारोगः । यथा, सुश्रुते ।
 १। ३३ अथाये ।
 “वाताधाधिः प्रमेहच्च कुष्ठमण्डो भगव्यः ।

महाग

अस्मारी स्तूपार्भच्च तथेवोदरमण्डमम् ।
 अदावेते प्रक्षेपेव दुष्कितिता महागदाः ।”
 औषधविशेषः । यथा, सुश्रुते कल्पस्याने ५
 अथाये ।
 “एषोऽगदो हन्ति विषं प्रयुक्तं
 पानाञ्चाभ्यञ्जनस्यांगैः ।
 अवार्यवैर्यो विषवेगहन्ता
 महागदो नाम महाप्रभावः ।”
 महती गदास्येतिविष्यहे महागदाविश्विष्टे, च ।
 यथा, श्रीमहागदते । ३। १८। ६।
 “पराशुभक्तं तपनीयोपकर्त्तं
 महागदं काष्ठनिच्छदं गम् ।
 मर्मेणश्यभीक्षणं प्रतुदन्तं दुरुक्तैः
 प्रचक्षन्तुः प्रहस्तं दमावै ।”
 महागन्धं, क्लौ, (महान् गन्धोऽस्य ।) द्वितीय-
 चन्दनम् । दोलम् । इति राजनिर्वाहणः ॥ (महा-
 गन्धयुक्ते, च । यथा, द्वितीये । १६३। ४४ ।
 “तत्र कथेऽस्यात्मन्यं महागन्धं नराधिप ।
 आयावस्त्रो वच द्रुतात्मा बलद्विपतिः ॥”)
 महागन्धः, पुं, (महान् गन्धोऽस्य ।) कुटजटजः ।
 इति राजनिर्वाहणः । जलवेतसः । इति ग्रन्थ-
 चन्द्रिका ।
 महागन्धा, क्लौ, (महान् गन्धो यस्याः । कियां
 टाप् ।) नामवला । केविकापुर्वम् । इति राज-
 निर्वाहणः । चासुखा । यथा, हेमचन्द्रः । ४। १२०।
 “चासुखा चर्विका चमेतुखा मार्जार-
 कणिका ।
 कणेमोटी महागन्धा भेरवै च कपालिनौ ।”
 महागवः, पुं, (महांचाचौ गौचेति । “गो-
 तद्वितजुक् ।”) ५। १४। १ । इति समावान्तराच ।
 गोसङ्घश्वतादस्य तथात्वम् ।) गवयः । यथा,—
 “वनगौर्गवयः प्रोक्तो बलभद्रो महागवः ।”
 इति राजनिर्वाहणः ।
 महागिरिः, पुं, (महान् गिरिस्तदाखोपाधियेष्य ।
 यदा, महान् गिरिरिव ।) वौद्विभेदः । यथा—
 “महागिरिः सुहस्यादा वज्रान्ता दश-
 पूर्विणिः ॥”
 इति हेमचन्द्रः । १। ३४ ।
 महान् गिरिः पर्वतः ।) द्वितीयवत्तच । (यथा,
 महाभारते । ३। १०। १५ ।
 “नातप्रतपसा ग्रन्थो द्रुमेव महागिरिः ।
 चारोदुःवापि कौन्तेये तस्मान्नियतवाग्भव ॥”
 दावविशेषः । यथा, द्वितीये । ३। ४६ ।
 “स्त्र्याच्चेव निष्ठन्तरं उर्बनामो महागिरिः ॥”
 महागुरुः, पुं, (महांचाचौ गुरुचेति ।) अति-
 गुरुः । स च पुरुषस्य पिता माता आचार्यच्च ।
 क्षिया: पतिः । अदत्तकान्यायाः पिता माता
 च । यथा । चयः पुरुषस्यातिगुरुवो भवन्ति
 माता पिताचार्यचेति । इति विष्णुसूत्रम् ॥
 पत्न्युर्महागुरुलमाह रामायगी ।
 “नातो विशिष्टं पश्चात्मि वाच्यं वै कुलस्त्रियाः ।
 प्रतिर्बन्धुर्गतिर्भवते । देवतं गुरुरेव च ॥”

महागी

प्रातातपः ।
 “गुरुरमिहातीर्णा वर्णनां ब्राह्मणो गुरुः ।
 पतिरेको गुरुः क्लौर्णा सर्वेचाभ्यागतो गुरुः ।”
 रक्षपदेन दत्तस्त्रीणां पितृमालवादृतिः ॥ * ॥
 सपिष्ठमरण्यं प्रक्षय आचार्यायनः । चिराच-
 मध्याराजवयामाश्रितः । सुर्वादशरात्रं महा-
 गुरुषु । आचार्यच्च उपनीय ददृवेदमाचार्यं
 च उदाहृतः । इति वाच्यवल्क्योक्तः । तत्त्व-
 रये चिराचाश्रौचित्वेन नैताहृष्टिनियमः ।
 आचार्यायनः । नैतस्त्री राजावत्रं पर्चेयुः ।
 अन्तं न पर्चेयुरित्वेनोपवासः सुचितः । अव-
 स्तरते चुहमनन्तरं आसीरन् इति वस्त्र-
 माणवपनात् । अघसस्तरः कटादिः । अचार-
 यवर्णं चारादत्तिकादिकलतत्राभिन्नं ततु
 सेव्यवं साम्भारित्य । इति शुद्धितत्वम् ॥ * ॥
 सद्यगुरुभर्गी संबालपर्यन्तं निरिदुक्षर्माणि
 यथा, कमेलीचने ।
 “महागुरुनियाते च काच्यं किञ्चित्त चाचरेत ।
 आत्मित्यं त्रस्त्राच्यं च यात् पूर्णो न बत्तरः ।
 अन्यश्चाहं परात्मच गन्धं माल्यच्च मेदुनम् ।
 वर्णयेद्गुरुपाते च यात् पूर्णो न बत्तरः ।
 तौर्याचार्यां विचार्याच्चाधार्यं तपेणान्ता ।
 संबालं न कुन्तीत महागुरुनियातने ।”
 अपि च ।
 “विशेषतः शिवापूजा प्रमृतपिण्डी दित्यः ।
 यावदत्तरपर्यन्तं मनसायि न चाचरेत् ।
 महागुरुनियाते तु काच्यं किञ्चित्त चाचरेत् ।
 आत्मित्यं त्रस्त्राच्यं आहं देवयुतच्च यत् ।”
 इति कालिकापुराणे ५। ४ अथायः ।
 महागुलमा, क्लौ, (महान् गुल्मो यस्याः ।) सोम-
 वली । इति राजनिर्वाहणः ।
 महागुहा, क्लौ, (महती गुहा यस्याः ।) एत्रि-
 पर्णी । इति राजनिर्वाहणः ।
 महागोधूमः, पुं, (महांचाचौ गोधूमचेति ।)
 द्वितीयोधूमः । वह गम इति भावा । यथा,—
 “गोधूमः सुमनीर्पि खात्रिविधः च च
 कौरितः ।
 महागोधूम इत्याच्चः पञ्चादेशात् स
 चागतः ।
 मधूली तु ततः किञ्चिदल्पा सा मध्यदेशजा ।
 निःश्वरो दीर्घोर्गोधमः किञ्चिदन्तोसुखाभिधः ।
 गोधूमो मधूरः ग्रीतो वातपित्तहरी गुरुः ।
 कफशुक्तप्रदी वल्यः क्षियः सन्वानकामरः ।
 जीवनो दृह्यो वर्णो व्रण्यो रुच्यः स्थिरत्व-
 कृत ॥”
 कफप्रदी नवीनो नतु पुराणः । पुराणयव-
 गोधूमचौदजाङ्गलशूलसुगिति वाग्भट्टेन
 वसन्ते यद्वैतत्वात् ।
 “मधूली श्रीतला लिङ्मा पितृस्त्री मधूरा
 लघुः ।
 शुक्ला हृष्णी पर्या तद्वन्द्वीसुखाः स्त्रीः ।”
 इति भावप्रकाशः ॥